

Ανασκόπηση των Σχεδίων Επέκτασης του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται μια αργή αλλά σταθερή αύξηση της διείσδυσης του φυσικού αερίου (ΦΑ) στο ενεργειακό μείγμα της Ελλάδας. Την τελευταία δεκαετία έγιναν σχέδια για μεγάλη επέκταση του δικτύου παροχής στην ηπειρωτική Ελλάδα και στις γειτονικές χώρες, ενώ έχουν ληφθεί αποφάσεις για την κατασκευή μίας σειράς νέων εγκαταστάσεων. Το τελευταίο σχέδιο για το «Δεκαετές Πρόγραμμα Ανάπτυξης (2024-2033)» για την υποδομή φυσικού αερίου της Ελλάδας προτείνει συνολική επένδυση €1,37 δισ., ελαφρώς αυξημένη σε σχέση με το προηγούμενο σχέδιο (€1,275 δισ. για την περίοδο 2023-2032). Αυτές οι επενδύσεις κατανέμονται σε διάφορα τμήματα, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης του δικτύου (€820,7 εκατ.), των συνδέσεων σε σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και βιομηχανικών μονάδων (€31,4 εκατ.), επεκτάσεις σε προγραμματισμένους σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (€24,2 εκατ.), επεκτάσεις δικτύου σε νέες περιοχές (314,9 εκατ. ευρώ), βελτιώσεις υποδομών (€152,6 εκατ.) και επενδύσεις €30,4 εκατ. σε νέα έργα. Σύμφωνα με το σχέδιο του Δεκαετούς Προγράμματος, οι εξαγωγές φυσικού αερίου προβλέπεται να διπλασιαστούν σχεδόν, από 16,69 TWh το 2023 σε 42,71 TWh το 2025, με σταθερή αύξηση στις 40,25 TWh έως το 2034.

Έχοντας μελετήσει το δεκαετές κυλιόμενο πρόγραμμα, τα βασικά μας συμπεράσματα περιλαμβάνουν:

- Η υπάρχουσα υποδομή φυσικού αερίου της Ελλάδας έχει επαρκή εισαγωγική ικανότητα για να καλύψει τόσο την εγχώρια ζήτηση όσο και τις απαιτήσεις εξαγωγών. Η ανάλυσή μας δείχνει ότι οι υφιστάμενες υποδομές μπορούν να εξυπηρετήσουν ακόμη και σενάρια υψηλής ζήτησης, διασφαλίζοντας ότι το ελληνικό σύστημα φυσικού αερίου επαρκεί για να καλύψει τις ανάγκες της εγχώριας κατανάλωσης υπό δύσκολες συνθήκες, ενώ παράλληλα διευκολύνει σημαντικές εξαγωγές σε γειτονικές χώρες.
- Η υφιστάμενη αποθήκευση LNG μπορεί να καλύψει τις εγχώριες ανάγκες έως και 15 ημέρες σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης χωρίς εισαγωγές, διασφαλίζοντας ασφάλεια εφοδιασμού.
- Πρόσθετες προγραμματισμένες εγκαταστάσεις, ειδικά πλωτές μονάδες επαναεριοποίησης και αποθήκευσης (FSRUs), ενδέχεται να αυξήσουν την πλεονάζουσα χωρητικότητα, ειδικά σε συνδυασμό με τη μείωση των απαιτήσεων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Ως εκ τούτου, η αναγκαιότητα και το σκεπτικό για την κατασκευή των προτεινόμενων νέων υποδομών (εγκαταστάσεις αποθήκευσης LNG και Πλωτές Μονάδες Επαναεριοποίησης Αποθήκευσης – (FSRU)) είναι αμφισβητήσιμα.

- Οι προβλέψεις δείχνουν σημαντική μείωση της χρήσης φυσικού αερίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2050, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και «αδιέξοδες» επενδύσεις, δεδομένης της μεγάλης διάρκειας ζωής των υποδομών φυσικού αερίου.
- Με βάση την ενεργειακή πολιτική της χώρας, το Εθνικό Σχέδιο για την Ενέργεια και το Κλίμα (ΕΣΕΚ) στοχεύει επίσης να καταστήσει την Ελλάδα έναν περιφερειακό κόμβο ορυκτού αερίου, υποστηρίζοντας τη στρατηγική της Ε.Ε. για μείωση της εξάρτησης από το ρωσικό ορυκτό αέριο. Ωστόσο, δεδομένων των μακροπρόθεσμων στόχων της Ε.Ε. για την απαλλαγή από τις εκπομπές CO₂, η οικονομική βιωσιμότητα νέων επενδύσεων σε υποδομές φυσικού αερίου είναι αμφισβητήσιμη και θα πρέπει να εξεταστούν ως ιδιωτικές επενδύσεις και όχι ως κρατικές πρωτοβουλίες.

Με βάση την παραπάνω ανάλυση, ο πρωταρχικός στόχος της στρατηγικής φαίνεται να είναι η ενίσχυση του περιφερειακού ρόλου της Ελλάδας με όρους ενεργειακής ασφάλειας, ενώ η χώρα προσπαθεί να εξισορροπήσει κίνητρα οικονομικού χαρακτήρος με τη μετάβαση σε καθαρότερες πηγές ενέργειας.

Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη [εδώ](#)

**Η μελέτη εκπονήθηκε σε συνεργασία με το ελληνικό γραφείο της GREENPEACE και με τη στήριξη του European Climate Foundation, στο πλαίσιο σχετικής σύμβασης. Στην εκπόνηση της μελέτης συνέβαλαν οι Δημήτρης Λάλας, Νίκος Γάκης και Ντανιέλα Μούκα, τεχνικό προσωπικό της FACET³S, Α.Ε.